ԺԶ. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 3954 — 4 / 16 ՄԱՐՏ 1899 — 4 ՋԻԼԴԱՏԷ 1316 — ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ

درعادت غزتهخانه اداره سی (آلوارې) ده عادته غزته

ՊՈԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեաց խան

Les annonces sont reçues
la Direction du Journal "AREVELK"
Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ.

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոյոյ եւ գաւառներու համար տարեկան. 140 Ղրս
» » » » վեցամսեայ. 70 »
» » » » եռամսեայ. 40 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆր
» » » վեցամսեայ. 20 »
Դրամի փոխարէն փոսթայի փուլ կ'ընդունուի, 115 դրուշի փուլը 100 դրուշի հաշուով:
Տեղական թղթատարի ծախքը բաժանորդներուն կը վերաբերի:
Յանուն ցանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ.

ԲԱՀԱՆՈՅԱՅՈՒՆԵՐԸ

Մեր քահանաներուն տգիտութիւնը առածի կարգ անցած է և հրապարակագիրները առիթ չեն փախցներ քննադատելու անոնց մտաւոր ազքատ պաշարը, հոգեւոր կոչման անարժան հոչակելով անոնց ամենաստուար մեծամասնութիւնը: Քահանաներու համար Պոլսոյ մէջ ընծայարանի մը հաստատման ծրագիրը Թուղթի վրայ մնացած է ցարդ, և եթէ վերջերս Պոլսոյ քահանաներուն ձեռնադրութեանց համար աւելի խստապահանջ կ'ըլլայ Պատրիարքարանը՝ գաւառներուն մէջ նոյն ագէտներն են որ կը կոչուին այդ պաշօնին:

Այս վիճակը մասամբ դարմանելու նպատակաւ, Ն. անկի Առաջնորդական Տեղապահը վերջերս գնահատելի գաղափար մը ունեցած է, զոր կ'արժէ մտանիշ ընել ուրիշ գաւառներու առաջնորդներուն ալ: Իսը քահանայացու ղրկած է Սրմաշու վանքը, իբրաքանչիւրին համար ամեակաև 100 ղրշ. վճարուելով, որպէս զի անոնք քիչ չատ նախապատրաստութիւն ունենան իրենց անհրաժեշտ եղող ծանօթութիւններուն մէջ: Ասոնցմէ չորսը, անցած տարի, վեց ամիս Դպրեվանքին մէջ ուսման պարապելէ ետքը, Տ. Գէորգ եպիսկոպոս Երզնկեան միջոցաւ հոս քահանայ ձեռնադրուեցան Սրմաշու մէջ, ձեռամբ Դուբեան Տ. եղիչէ Եպիսկոպոսի: Ասոնք անդրանիկ ձեռնադրութիւնները էին երկու նորապսակ և զարգացած եպիսկոպոսներու, որոնք, գիտակից իրենց կոչման, ալծանաւոր քահանայացուներու վրայ միայն անշուշտ կ'ուզեն ձեռք դնել: Ասոնցմէ զատ կան դեռ Սրմաշու մէջ երեք քահանայացուներ:

Ահա գործնական միջոց մը որ կրնայ օրինակ ըլլալ գաւառային ուրիշ Առաջնորդներու կամ Առաջնորդական Տեղապահներու: Երբ ընծայացու մը ներկայանայ իրենց, կրնան պայման դնել որ անիկա ձեռնադրուելու համար ստանձնէ նախ Սրմաշ երթալ, մնալ հոն վեց ամիս առնուազն, վճարելով ամեակաև որոշեալ գումարը և ապա ներկայանալ եպիսկոպոսին՝ ստանալու համար քահանայական աստիճանը: Այս վեց ամսուան stage ը կարեւոր է ոչ միայն տարբեր գիտելիքներու այլ և կրօնական տեղեկութեանց ընտելանալու տեսակէտով: Ընծայացուները առաջին ամսուան մէջ դպրութեան աստիճան կ'առնեն, ինչպէս եղած է վերոյիշեալներուն, երկրորդ ամսուան մէջ սարկաւագի աստիճան, և եթէ կ'ուզեն Սրմաշու մէջ ձեռնադրուիլ, կընան հինգերորդ ամսուան մէջ քահանայ ըլլալ և քառասնքը վանքին մէջ անցընել:

Այս աստիճանական բարձրացումը կրօնական կարդերու մէջ, մենաստանի ինքնամփոփ ու խաղաղիկ կեանքը, Դպրեվանքի աշակերտներուն ընկերակցութիւնը և օրինակը, և այն կրօնական մթնոլորտը որուն մէջ ընծայացուն վեց ամիս պիտի ապրի, այս ամէնը չատ օգտակար կրնան ըլլալ առնոր մտաւոր զարգացման: Ընծայացուն, երբ իր միջավայրը գառնայ քահանայացած, չնորհիւ իր ճամբորդութեան և իր վերամեայ նախապատրաստութեան, պիտի կրնայ բարոյական աւելի մեծ ազդեցութիւն մը ունենալ այն հօտին վրայ զոր հովուել կոչուած է:

Այն թեմերուն համար մանաւանդ որոնք մծծաւոր են Պոլսոյ, այս գաղափարը չատ գործնական կ'երեւայ մեզ: այսպէս, Իզմիտ, Ադրիանուպոլիս, Պրուսա, Այազը, Էնկիւրի, Տրապիզոն, և նոյն իսկ Սըվազ ու Էրզրում կրնան Սրմաշ ղրկել քահանայական ընծայացուները, և ասիկա իրր պայման դնել անոնց ձեռնադրութեան:

Երբեմն գաւառներէն գանգատներ կը հասնին մեզ թէ այս ինչ կամ այն ինչ եպիսկոպոսը 10 կամ 15 տարիի վոխարէն տգէտ մարդիկ քահանայ կը ձեռնադրէն — իրաւ է որ հիմայ գաւառներուն մէջ հազիւ տասնեակ մը եպիսկոպոս ունինք, բայց այդ մեծացածներէն ոմանք առանկ սղաիկ գումարներ ալ չհամարհողներէն չեն: Այդ քահանայացուները, քանի որ առանկ ձեռնադրողէ մը տալու գաւառապատուած են չատ տեղ, լաւ չի'ն ըներ եթէ փոխանակ այդ գումարը եպիսկոպոսին տալու իրր «անխոտովանելի նուէր», տան զայն Սրմաշու վանքին և բարոյապէս օգտուին իրենք ալ:

Հ. Ա.

ԴԱՒԱՌԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻՆ

ԻՐԱԿԱՆ ՊԱՏԿԵՐ ՄԸ

Դուրսը ձիւն կը տեղար:

Կը տեղար տեղատարափ: Ու տեղատարափին անհուն ու անհատնում հատիկները անդրկեցին մէջ խօլարշաւ կը պտուտկէին կանթեղի մը չղաթակ լուսին հրապուրուած անմիտ թիթեռնիկի մը նման: Սենեկիս մէջ, տաքուկ էջերուն առընթեր, լուսամուտէն կը դիտէի բնութեան խաղը, քամհաճոյքը, ձիւնն ու ձմեռը վերջապէս, երբ զրան մեզմիկ ճռնչիւնը ընդոստ օթափեցուց զիս իմ խոհերէս: եկողը ծերուկի մըն էր կորածամակ ու ցնդոտազգեստ: Վախտ ու վատուժ սրունքներուն վրայ դողդողուն, ձիւնաթափաւ, ճակատը (1) պատին կռթմռընցուց, տպա ալ ձեռքովը ու իրմովը վարդահակ ու բարեձեւ չարժում մը ընելէ յետոյ «բարի օր քի (2), վարժապետ» բաւ: Ու անմիջապէս վար առնելով գլխարկը, որ ճաղատ ու լիրկ գանկ մը աքցած էր, գուրգուրանքով Թուղթ մը հանեց եւ — «Աստուած պահապան հղոնի քու արեւուն, հօրն որդու սեղան նստիս, կարդա՛ գլուա(3) նամակ ու տե՛ս ինչ կայ գլուկ ի ներ(4)», ըսաւ պաղատագին ու ձեռքը ինծի երկնցուց՝ սրբատաճիղ հառաչանք մը արձակելով բազմավիշտ սրտին խորերէն:

Նամակը Ռումանիոյ Ֆլօրէշդէ քաղաքէն գրուած էր Ֆիլիպէ կուսակալութեան ներքեւ Տարի գաւառակի Մօճկոնիս գիւղէն Արզումանեան Մակարին որ նոյն ինքն ծերուկին էր, և ստորագրուած «Քու ոտքերաց խող աղջիկ Շուշանին»:

Մակար երեսուն հարուստ ու դիրքի տէր էր և չատ ալ յարգուած Մոճկոնիսի մէջ: ուր չատ ընտանեկան վէճերը ինք անձամբ կը կարգադրէր: Բայց բաղդը գարձած էր և տնտեսապէս վնասուած ըլլալով, գրեթէ հայկարօտ վիճակի մը մատնուած էր: Մակարի աղջիկը՝ Շուշան, պարտաւորուած էր հետեւիլ Նատալին՝ իր ամուսնին՝ որ գործով Ֆիլիպէ կ'երթար, և հոգի կը գիր այդ նամակը՝ զոր Նոյեմբեմբր մէջ կը բերէր:

«Երկու աչքերաց լուս, սիրական ու անուշիկ հայրիկս:

«Զօրս սարի եղաւ որ թողած եմ գիմ հօրենական տունն ու տեղը ու թափառական կ'ոլորտիմ ուրիչի դուռն ու փողոցը: Դու արդէն գիտես (5) որ լըման երեք տարի Պուլղարիստան մանցինք գործի համար, օր մ'անօթի, օր մ'ծաւաւ: Ես երեք տարուն մէջ Նատոն իսկի խըչընդոտիեղէ աչք չբացեց: Աստուած գիմ մեղք տուեր էր երեսիս: ցեւրկներ ուրիչին խրգմաք կ'ընկի ու իրիկունները խրընդես գլխուն վերեւ աղի արցունք կու թափէի: Աստուած ճօրեզ (6) լսեց գիմ ազաչանք ու Սըրբ Կարապետի օգնութեամբ, մեռնի՛մ ուր հրաչքին, Նատոն պատեց պատանքն ու ոտքի եկաւ: Պուլղարներու երկրէն անցանք Ռումանիա, էս տեղ ուրիչին կարօտ չեղանք ու չատերու պէս փրանըզներու առջեւ երես ծեծանք չընք եղնի: Մըրը սեւը ներս, սիպտակը դուրս, օրական ապրուստը կը ճարինք ու մարդու ձեռք չընք պարզի:

«Ա՛րի իմ անուշ Ա՛իօ՛, միկա (8) դու լինչ հալի մէջնես. քօռնա՛յ իմ աչք: էս անգամ իրենց սիպտակ մաճիտա զրկեցի քեզի խառնիլուխ: Զէտ փարէն քեզի պիտի տայ Խուլղիկցի Գրիգոր ախաճանին, զուր ձեռաց տեղ զուր ոտք կու պագնիմ, չեղնի, չեղնի զիփարէն յանդըցու (9) յըմ-նար (10) սիրտս կրակի մէջն ա, յոմնար կիլամ քու վիճակին վրայ: Ցեւրման (11) գեսի այս արցունք կու թափիմ: Ա՛իւ, չը մեռնինք, օր մը տեսնէի քեզի (12) յետոյ Աստուծոյ կամք թող եղնէր: Ի՞նչ յերկնցում. դու գինաս ախըր քու աղջկայ սիրտը: Զիտա իմ ճամբուած փարէն ա՛ռ ափանտուց, խոտրկրուս էրէ՛, ժուռ մանցնի, էլման (13) քեզի փարա կու ճամբնինք:

«Քու ոտքերաց խող աղջիկդ
Շուշան»:

Մինչ կը կարդայի նամակը, ծերունիին աչքերէն յորդաձոյ արցունք կը վազէր և մերթ ընդ մերթ «Օրհնեա՛լ եղի Աստուծոյ կամքը» կը մրմնջէր: Ու լսելով հանդերձ կը գանգատիր Գրիգորէն, որ մերժած է եղեր հաւատացնելու ծանօթ գումարը, զոր Շուշան՝ Քիօրմլէնէ զըմնուող Խուլղիկցի մը միջոցաւ փոխանցած էր իրեն:

—Ջուն իմ հիմայ, պատասխաներ է, եթէ ցարդ այդ գումարը ղրկուած չէլար, չը՞ պիտի ապրէիր:

Ու ծերունին իր գէր ամիս ու կէս սպասելէ վերջ, Յարահաս, Փոխանորդ Հօր յանձնարարական գրովը, ձիւն ու բուքին, պիտի երթար Խուլղիկ: այդ մարդուն բարեհաճութիւնը խնդրելու եւ գտնելը—եթէ ունի— չարժելու համար...: Պիտի յաջողի՞ գէթ այս անգամ: —Աստուած գիտէ:

Վաչխառուներու և փոլիցմաններու անգութ ու հրէշային վարմունքին դէմ Պոլսոյ մամուլին մէջ մերթ ընդ մերթ հրատարակուած աղեխարշ դրուխինները չափազանցուած չեն. ընդհակառակը:

Պիրլիգ — ԴԵՐԵՆԻԿ

ԲԱՌԵՐ. 1. գաւազան: 2. քեզ: 3. զսյն: 4. մէջը: 5. գիտես: 6. հօրիհաղ: 7. ծանր վառնդէ ազատի: 8. հիմայ: 9. յետաձգէ: 10. ամէն օր. 11. յորդած: 12. գրեզ: 13. գարձեալ:

ՄԱՏԵՆԱԽՕՍԱԿԱՆ

Աղեսաանդր Երիցեանց, «Պատմութիւն 75-ամեայ գոյութեանն Ներսիսեան Հայոց հոգեւոր դպրոցի որ ի Թիֆլիզ (1824-1899) հաւոր Ա. տպագր. Մարեիրոսեանցի, Թիֆլիզ».

Գ.

Պալաճէնիայի արմատրութեան համաձայն՝ տարէէ տարի հոլիւ տեսուչը, Թիֆլիզի Հայոց Սեմինարեա վիրաւորեալ դպրոցը ունեցած էր 1836 էն մինչեւ 1846 թուականը 17,151 րուպլի հասոյթ. միջին հաշուով տարեկան մուտք կ'ընէ 1715 րուպլի: Իսկ միւնոյն 10 տարուան ընթացքին Սեմինարիայի ըրած ընդհանուր ծախսի գումարը եղած էր 19,740 րուպլի: Սեմինարիան իր տասնամեայ ընթացքին մէջ ունեցած է 29 ուսուցիչ (8ը ռուս և վրացի, 6ը էրզրումցի հայեր, 10ը Ներսիսեան դպրոցի. չորստասարներ, և 5ը արքունի ուսումնարաններէն): 1839ին ուսումնարանի ընթացքը աւարտելով վկայական ստացած էին 9 հոգի, 1841ին՝ 11, 1843ին՝ 30, 1845 ին՝ 6 և 1846ին՝ 5, ընդամէնը 61, որոնցմէ 18ը հոգեւոր կոչում են ստացած, 17ը պետական ծառայութեան մէջ մտած, 3ը վաճառականութեան և 8ը ուսուցչութեան. մնացեալ 14ը կը չարունակէին իրենց ուսումը արքունի դպրոցներուն մէջ:

Այս հաշիւներէն կ'երեւայ որ Սեմինարիայի այդ 10 տարուան ուսումնական ու բարոյական վիճակը կանոնաւոր և դոհացուցիչ չէ եղած:

Իսկ տպարանը 11 տարի փակ մնալէ յետոյ, կարապետ արքեպիսկոպոս բանալով, դպրոցի վերնայարկին վարձքովը կը վերանորոգէ և կը սկսի բանեցնել յօգուտ դպրոցին: Կը տպուին աւելի քան տասնեակ հազար հատորներ՝ դասական և զանազան նիւթերու վերաբերող դրուածներու, քիչ ժամանակի մէջ, ընդամէնը 4-5000 րուպլի արժողութեամբ: 1846-47 թուականներուն այդ տպարանին մէջ տպուած էր նաև Ռուսահայ անդրանիկ կուկաս անուն չաբաթաթերթ լրագիրը: Տպարանին վերանորոգուելէն յետոյ, առնոր կառավարիչ - գրադարանապետ նշանակուած էին յաջորդաբար՝ Ստեփան Մանդինեանց, Տէր Մովսէս Սպաթենանց և ապա կարապետ վարդապետ Շահնազարեան:

Ներսէս Աշտարակեցին, որ ժողովուրդէն Ամենայն Հայոց Կաթուղիկոս ընտրուած էր Կարբիի մահէն ետքը, 1845ի վերջերը հանդիսաւորապէս Թիֆլիզ կը մտնէ ուր անցուցած քանի մը ամսուան ընթացքին մէջ մէկ անգամ իսկ չայցելեր իր հիմնադրած դպրոցը՝ աւելի չորրորդ քերու համար իր սրտին ցաւը: 1846ի գարնան Էջմիածին երթալով, Հայրապետական Ս. Օծումը առանալէ յետոյ տարեայն վերջերը կը վերադառնայ դարձեալ Թիֆլիզ. վճակային նշանակելի բարեկարգութիւններ կը կատարէ, վարելով ինքը միեւնոյն ժամանակ առաջնորդական գործերը: Եւ երբ 1847ի ամրան քուերան կը հասնի՝ դպրոցը կը գոցէ մինչեւ 1848ի յունիս ամիսը, և ապա՝ կը կարգադրէ դպրոցի վերաբացման առթիւ կատարուած մեծ ու փառաւոր հանդիսը: Ժողովուրդին մէջ դէպի դպրոցը սէրն ու ոգեւորութիւնը դարձեալ ընդհանրացած էր, որովհետեւ Ս. Հիմնադիրը վերստին իր անմիջական բարերար հովանաւորութիւնը ետնրած էր յայտնապէս իր ձեռակերտ նուիրական յարկին, պարտաւորելով կազմելով արժանաւոր անձերէ Տարհաւրդ մը, —հոգաբարձու—դպրոցին վրայ միշտ մնալն հսկելու համար: Ա.յս Տարհաւրդը ներսէս կաթուղիկոսի խորհրդով կ'որոշէ ի մէջ այլ ուշագրաւ կանոնադրութեանց՝ նաեւ աշակերտներուն հագցնել միատեսակ համազգեստ: Հայ լեզուի ուսուցիչները կ'ընտրուին՝ Գաբրիել քահանայ Պատկանեանցը և ծարկաւագ Սուքիասեանցը, նոյնպէս ուսերէն լեզուի, գաղղիերէնի, կրօնագիտութեան, պատմութեան, աշխարհագրութեան և թուաբանութեան:

1848 սեպտեմբեր 5ին էր հիւղ որ կատարուեցաւ Ներսիսեան Ուսումնարան անունով այլ ևս յորջորջուող հոգեւոր դպրոցին վերաբացման հրապարակային փառաւոր հանդէսը, որու միջոցին Ս. Հիմնադիրը էջմիածին՝ Մայր-Աթոռոյ կարեւոր գործերով ու չինովնիւններով զբաղած էր: Ուստի և փոխանորդաբար հանդիսին կը նախագահէր տեղական կոնսիստորեայ ատեաց անդամ կարապետ վարդապետ Շահնազարեան, որ բացման առթիւ խնամատարեց նաև մը կ'արտասանէր:

Այդ թուականին դպրոցին կ'աշակերտէին 124 տղայ Ս. գաս՝ 78, Բ. դաս՝ 33, և Գ. դաս՝ 13, իսան ամէն գասակարգէ, թէ հոգեւորականաց զաւակներ թէ հարուստներու և թէ աղքատներու: Աշակերտներուն տարիքը կը սկսէր 7էն և կ'անցնէր 20 ը, նոյն իսկ տասնց մէջ՝ 30 տարեկան ամուսնացածներ ևս պտնուած են:

Դպրոցի այս վերաբացուելէն յետոյ կը սկսի կանոնաւոր ուսուցիչներուն տարեկան ռոճիկ կը վճարուիր 2648 րուպլի. ընդամէնը: Վերստեսուչ ընտրուած էր կարապետ վարդապետ Շահնազարեան, որ միեւնոյն ժամանակ թէ՛ դպրոցի հոգաբարձութեան անդամ էր և թէ՛ տպարանի վերակացու:

Տեսուչ Շահնազարեանին կը յաջորդէ Գեորգ Սամուէլեան Շաչանց, նախկին աշակերտ Ներսիսեանի, ուսուցիչ՝ Մուրատեան Տ. Մելքիսեդեկ Սրբազանի, որ հազիւ երկու ամիս կը պաշտօնավարէ: Շաչանցին կը յաջորդէ, 1850 թուին, Տ. Գաբրիէլ քահանայ Պատկանեան, դպրոցին հայերէնի ուսուցիչը, Պոլսեցի նշանաւոր Սերովբէ վարժապետի որդին, որուն տեսչութիւնին ալ երկարատեւ չըլլար: Ցետոյ, Ներսէս կաթուղիկոս արժան կը գտնէ դպրոցի տեսչութեան պաշտօնը յանձնել Սարգիս վարդապետ Զալալեանցին:

Այդ թուականին (1850) արդէն աշակերտներուն թիւը 300ի կը հասնէր, որոնցմէ 23ը գիշերօթիկ եղած են: Դպրոցին ուսումնական ծախսը տարեկան 2600 րուպլին կ'անցնէր այդ թուին, բացի գիշերօթիկներէն:

Այս 1850 թուականին էր որ չնորհիւ Ներսէս կաթողիկոսի՝ սիրտ կ'առնէ եկեղեցական-ծխական ուսումնարաններու հաստատութիւնը, ընդհանրապէս եկեղեցիներու քովը, 8—15 տարեկան տղոց համար, հայերէնի ու ռուսերէնի տարրական ուսումը ստանդելու, և Հայոց մեծ Ուսումնարանին, այսինքն Ներսիսեանին և կամ պետական բարձրագոյն դպրոցներուն պատրաստելու համար:

Այս տեղ կը վերջանայ Պ. Երիցեանցի երկասրութեան առաջին հատորը: Երկրորդը որ հաւանօրէն շուտով լոյս կը տեսնէ, պիտի պարունակէ 1850էն մինչեւ ներկայ թուականս դպրոցին ունեցած ուսումնական ու տնտեսական վիճակը, Ներսէս կաթողիկոսի անօրինութեամբ դպրոցին յատկացած արդիւնքները՝ ինչպէս մշտական գարձած աղբիւրները, նուիրատուութեանց գործադրման որոշեալ եղանակները, և այլն:

Տակաւին չկայ որ վերջին քառնըհինգամեայ դպրոցական պատմութիւնը աւելի ճշդրիտ հիմերու վրայ կազմուած պիտի ըլլայ, քանի որ գարուս կէսէն ասդին դպրոցին ունեցած նպաստաւոր վիճակին եւ աննպաստ դիպուածներուն ոչ միայն գրուոր, այլ նաև կենդանի լուսուն բազմաթիւ վկաներ կը գտնուին այսօր կողմս:

Բագու — Ս. Մ. Ծ.

ԿԵՍԱՐԻԱ ՊԱՂԵՍՏԻՆԻ

Հին ժամանակները փոքր տեղ մըն էր Պաղեստինացւոց կեսարիան՝ որ կը կոչուէր Սպրատոյի աշտարակ՝ Ցոպպէի և Տյուրոսի միջև՝ Միջերկրական Ծովուն եզերքը: Ցովհաննես, իր պատմութեան մէջ, կ'ընէ յիշատակութիւնը այս աշտարակին՝ որ չինուած էր Ցովպային ուղեւորներու ապահովութեան համար, սակայն բնաւ չի խօսիր՝ թէ ե՞րբ և որո՞ւ միջոցաւ չինուած էր:

Փրկչական թուականէն 28 տարի առաջ, Հերովդէս՝ գիտնալով որ երկրին ծովային մասը զուրկ է անջրպի նաւահանգիստ մը ուր նաւերը կարենան պատսպարուելու փոթորկի ժամանակ, բոլոր ահմանները այցելելով տեսաւ որ Սպրատոյի աշտարակին տեղն ու ծովային բնական գիրքը կրնային ծառայել իր նըպատակին և լեցնել երկրին այդ ամենակարեւոր պակասը. ուստի իր առաջին գործը եղաւ գեղեցիկ նաւահանգիստ մը չինել հոն՝ ինչպէս նաև քաղաք մը ծովեզերեայ զոր, ի պատիւ Օգոստոս Կեսարի, անուանեց Կեսարիա: Հիանալի մեհեան մըն ալ կանգնեց քաղքին մէջ յանուն Օգոստոսի՝ որուն փառաւոր մէկ արձանն ալ բարձրացուց մեհեանին ծիլդ մէջտեղը:

Հերովդէս միայն այդչափը բաւական չհամարեց՝ այլ զարդարեց Կեսարիան հռչակաւոր թատրոնով, ամփիթատրոնով, կրկէսներով և ամենաչքնաղ սալարանքներով: Ջուրի խիստ նուազութեան պատճառաւ ընդարձակ ատագաններ չինելտուաւ և անոր չուրերով լեցուց ամբողջ քաղաքը: Մեծ խնամք տարաւ անոր մաքրութեանը և, պտեղութիւններէ պատպահելու համար, գետին տակէն մինչև ծովը, կոյուղիներ չինել տուաւ որոնք մինչև հիմա կը մնան:

Հերովդէս չբաւականց նաև կեսարիան ամուր պարիսպներով և, ըստ Ցովսէպոսի, ինչ որ կարեւոր էր առաջնակարգ և արքայական քաղքի մը համար, կատարելագործեց տաճկու տարուան մէջ:

Մեծ կանուխէն մտաւ քրիստոնէութիւնը կեսարիոյ մէջ և առաջին քրիստոնեան եղաւ կուռնելիոս՝ հեթանոս քաղաքին իբրեւ յաջորդ Զաքէի՝ որ հաստատց առաջին անգամ եպիսկոպոսութեան Ա.ծոռը կեսարիոյ մէջ: Հերոմիոսի պատմութեան մէջ կը յիշատակուի թէ կուռնելիոսի տունը յետոյ վերածուեր է եկեղեցիի:

Պաղեստինի կեսարիոյ կլիման առողջար ըլլալով՝ չատ մարդիկ, մանաւանդ ձմեռ ժամանակ, հոն փոխադրին ընակութիւն հաստատելու: Հռոմայեցւոց մեծամեծները տարւոյն մեծագոյն մասը հոն կ'անցընէին, ուր հաստատուած էր նաեւ պատասանական մեծ ատեան մը:

Հերովդէս Ագրիպպաս այս քաղաքին մէջ մեռաւ՝ Փրկչի 43 թուականին: Իր մահէն 14 տարի ետքը, կեսարիոյ մէջ գտնուող Հրեաները ու Ասորեստանցիները երկուքի բաժնուելով իրարու դէմ գաձեր էին: Հրեաները կը պնդին թէ քանի որ կեսարիան Հերովդէս հիմնած էր՝ իրենց հրեայ կը պատկանէր: Ասորեստանցիք, ընդհակառակը, կ'առարկէին թէ Սպրատոյի աշտարակը՝ կեսարիա կոչուելէն առաջ՝ իրենք տեղւոյն բնիկներն էին և իրենց մէջ այն ատեն բնաւ հրեայ չի կար: Այս վէճերը բաւական ատեն տեւեցին:

Պողոս Առաքեալ, 58 թուականին, Փոքր Ասիայէն վերադարձին, դեռ երուսաղէմ չգացած, մէկ քանի օր այս քաղաքը մնաց և իջեւանեցաւ ի տուն Աւետարանիչ կոչուած Փիլիպպոսին՝ որուն չորս աղջիկները ի կուսութեան կ'ապրէին և օժտուած էին մարգարէանալու ձիրքով՝ ինչպէս կը յիշուի Առաքելոց գործերուն մէջ: Երբ Պօղոս երուսաղէմ գընաց՝ Հրեաներուն կողմէ յանձնուեցաւ Հռովմայեցւոց ատեանին՝ որ անմիջապէս դինքը վերադարձուց կեսարիա: Ցոյն մը՝ Պադեսանի կեսարիոյ բիւրներէն, 65 թուականին, իբրեւ զոհ, թուններ մորթելով Հրէից Սինակոգային առջեւ, անարգեց անոնց սրբավայրը և այս պատճառաւ չփոթութիւններ ծագեցան՝ չարժառիթ ըլլալով պատերազմի մը:

Քրիստոնէութեան նախնի դարերուն մէջ, Եսխիպտոսէն ետքը, առաջին Աթոռը կեսարիոյ մէջ հաստատուեցաւ և եղաւ աթոռ մեծարանութեան. հոն կը ձեռնադրուին նախկին Պաղեստինի թեմական բոլոր եպիսկոպոսները և, իրենց պաշտօնին մէջ, կեսարիոյ աթոռին ևեթ պատասխանատու էին: Կ'անդրադառնանք թէ 195 թուականին, հոն գումարուած եկեղեցական ժողովի մը մէջ որոշուեր է Ս. Զատկի տօնը կիրակի օր կատարել՝ ի յիշատակ Միաշաբաթին՝ յորում Քրիստոս յարեաւ:

Եւսեբիոս՝ անուանեալն Պամֆիլեանոս, իր գարուն ամէնէն բազմամտուտ մարդը, կեսարիոյ Աստուածաբանութիւնը վարեց 316էն մինչեւ 338, որ և թուականը եղաւ իր մահուան: կեսարիա՝ հայրենիքը եղած է Ցուստինոսի պատմագիր՝ Պրոկոպիոսի:

Կեսարիա չորս գուռ ունէր՝ արեւելեան, արեւմտեան, հիւսիսային և հարաւային, որոնց հարաւայինը միայն Ցոպպէ կ'երթար:

Բարեբնամ կայսրը՝ Օգոստափառ Սուլթան Համիտ, Պաղեստինի կեսարիան չէնցնելու բարի նպատակաւ, 1884ին, կայսերական իրատէով արուեցաւ Պոսնացի իսլամներուն՝ որ եթէ փափաքողներ կան՝ երթան այնտեղ և բնակութիւն հաստատեն: Այժմ հոն չինուած են քառասունէ աւելի գեղջիկ տուներ որոնց բնակիչները վարուցանով կը զբաղին և յոյս կայ որ օր քան զօր բարգաւաճելով, ապագային մէջ վերստին ծաղիկ և, ընորհիւ Վեհ. Սուլթանին, սիրուն քաղաք մը գառնայ՝ Միջերկրականի եզերքներուն վրայ:

Քաղքին աւերակ պատներու տեղերը՝ որոնք անորոշ կերպով կ'երեւան տակաւին, ցոյց կու տան թէ նախնի կեսարիան վեց հարար մէկ մեծ չեղած էր, այլ մեծ մասը ծածկուած էր ծովեզերեայ աւազներով:

Առաջին անգամ Սանասարեան վարժարանէն հոս գարձեալ չատ տարօրինակ թուեցաւ ինծի այդ գրութիւնը. հետաքրքրութիւնս կամ ապշութիւնս փարատելու համար, Գալէնի Տեսչութենէն բացատրութիւն խնդրեցի: Պատասխանը սա եղաւ. «Ցարիքը առնող մէկու մը ուղղելն ու գարգանալը դիւրացնելու նպատակով կը չեղիւնք կարեւոր կանոն մը: Կ'արժէ՞ այս չեղումը մեզի համար. ակնյայտ մեծ չեղումներ չենչն զոհողութիւն կրնան համարիլ և սէնք է համարուին, քանի որ միայն գպրոցը ունինք իրր զարգանալու միջոց: Բանաւոր չէ՞ խնդրել մեր բարձրագոյն վարժարանի վարիչներէն՝ որ այսպիսի դրութիւն մը ընդունին: Ամերիկեան գոլէճներէն մեկուն մէջ ամուսնացեալներ ալ կ'աշակերտեն»:

Այնպէս — Ց. Տ.

ՁՕՆ ՔՈՒՔ

Այս օրերս մեռաւ անգլիացի մը՝ Ձօն Քուք՝ որ հանգէսներու և ճամբորդութեանց իրր կազմակերպիչ, այնչափ հռչակ հանած էր բովանդակ Եւրոպայի մէջ: Իր հաստատած գործակալութիւնը՝ որուն հանգիի կազմակերպութեան հաւատարիմ մը չի կար, այսօր գրեթէ քայքայուած կը մնայ, որովհետեւ Ձօն Քուքն էր անոր հոգին: Հայրը՝ մեռնելէն ընդունակութեամբ օժտուած, իր տղուն սորվեցուցած էր վերջին ծայր գործնական հնարամտութիւն մը՝ որուն այնքան օգտակարելի գործիքներէն մեկուն էր ամուսնացեալներու գրկած տուաւ Ձօն Քուք: Տասը տարեկան եղած մեջոցին լոքոմոթիվներու վրայ

ԹԱՂԱՆԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՄԱՀՎԱՆ ՊԱՏՃԱՌՈՎ

Ամեն անգամ, երբ ես մտածում եմ մահվան պատճառների մասին, ինձ միշտ զարմացնում է այն հանգամանքը, որ մարդիկ հազվադեպ են մահանում այն պատճառներից, որոնք նրանց ամենից շատ են վախեցնում։ Ես ինքս, օրինակ, ամենից շատ վախենում եմ ծերությունից, բայց ոչ ոք չի հիշում, որ ես ծերությունից մահացել եմ։ Ես վախենում եմ ջրից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ խեղդվել։ Ես վախենում եմ կրակից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ այրվել։ Ես վախենում եմ ձիուց, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ ընկել։ Ես վախենում եմ ավտոմեքենայից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ վթարվել։ Ես վախենում եմ ինքնաթիռից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ թռել։ Ես վախենում եմ ատրճանակից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ կրակել։ Ես վախենում եմ թունավորումից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ թունավորվել։ Ես վախենում եմ ծովային հիվանդությունից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ հիվանդացել։ Ես վախենում եմ ինքնասպանությունից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ ինքնասպանվել։ Ես վախենում եմ սպանությունից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ սպանվել։ Ես վախենում եմ ինքնաթիռից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ թռել։ Ես վախենում եմ ատրճանակից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ կրակել։ Ես վախենում եմ թունավորումից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ թունավորվել։ Ես վախենում եմ ծովային հիվանդությունից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ հիվանդացել։ Ես վախենում եմ ինքնասպանությունից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ ինքնասպանվել։ Ես վախենում եմ սպանությունից, բայց ես ոչ մի անգամ չեմ սպանվել։

ՀԱՄԱՐՅԱ ՄԱՀ

Ես ուզում եմ պատմել մի պատմություն, որը ես լսել եմ մի ծեր մարդուց, որի անունը ես չեմ հիշում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե որտեղ եմ լսել այդ պատմությունը։ Ես չեմ հիշում նաև, թե երբ եմ լսել այդ պատմությունը։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչու եմ լսել այդ պատմությունը։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ հետո։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ առաջ։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ միջում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ վերջում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ սկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան ամենասկզբում։ Ես չեմ հիշում նաև, թե ինչ եղավ նախքան

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅ ԱՂՋԻՔԻՆ ՀԱՄԱՐ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՍՏԱՄԲՈՒԼԻ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՍՏԱՄԲՈՒԼԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅ ԱՂՋԻՔԻՆ ՀԱՄԱՐ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՍՏԱՄԲՈՒԼԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅ ԱՂՋԻՔԻՆ ՀԱՄԱՐ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՍՏԱՄԲՈՒԼԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅ ԱՂՋԻՔԻՆ ՀԱՄԱՐ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՍՏԱՄԲՈՒԼԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅ ԱՂՋԻՔԻՆ ՀԱՄԱՐ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՍՏԱՄԲՈՒԼԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅ ԱՂՋԻՔԻՆ ՀԱՄԱՐ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՍՏԱՄԲՈՒԼԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅ ԱՂՋԻՔԻՆ ՀԱՄԱՐ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՍՏԱՄԲՈՒԼԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅ ԱՂՋԻՔԻՆ ՀԱՄԱՐ

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԱԾ Է ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՄԲ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՍՏԱՄԲՈՒԼԻ

PHŒNIX FIRE OFFICE

ԱՌԱՋՆԱԿԱՐԳ ԱԳԼԻԱԿԱՆ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԸՆԴԴԷՄ ՀՐԴԵՀԻ

ՏԱՐԵԿԱՆ ՀԱՍՈՒՅԹ ԱՆԳԼ. ՈՍԿԻ 4,000,000

ՓԻՆԻՔՍ

Հիմնուած 1782

ESTABLISHED 1782

ՓԻՆԻՔՍ, հիմնեալ աւելի քան մի դար առաջ, առանց հրդեհի ապահովագրութիւն մէջ որոյ բաժնետերոք Անգլիոյ ամենահարուստ և հանրածանօթ ջրամատերք են՝ ունենալով անսահման պատասխանատուութիւն։ Դրամագլուխը և պահեստի գումարը կը հասնի 4,000,000 անգլիական ոսկի։

ՓԻՆԻՔՍ ընկերութեան այնարհաճոյակ առատաձեռնութեան մէկ գլխաւոր ապացոյցն է 20,000,000 Անգլիական ոսկւոյ գումարն որ ցարդ վճարած է հրդեհի ենթարկուածներուն համար։

ՓԻՆԻՔՍ ընկերութիւնն կատարելապէս ընդգէմ հրդեհի և կայծակի ալուածք, կարասիք և ապրանք յոյժ նպաստաւոր պայմանօք և միջնորդութեամբ ստորագրելոցս, որ ունիմք լիազօր իշխանութիւն կարգադրելու անհրաժեշտ մեր ապահովագրելոց կրած ջրաննքը։

Հ. ՕՈՒԱՆ և ԸՆԿ. ընդհ. գործակալք Կ.Պոլսոյ, Գուլհարիոյ և Սեւ Ծովու եզերաց, Զալաթիա, Պանք Օթոմանի վարի գովը Վիթալիս խան, դէմ նայարդի թիւ 1

ՊԱՏՊՂ. ՀԱՄՈՒՄԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Տղայոց ուսեալբեր, ամսաթերթ պատկերազարդ, տարեկան բաժանորդագին 6 դահեկան։ Կը պարունակէ զանազան տեսակ պատկերներ նաեւ բարոյական և հրահանգիչ մանր յօդուածներ։ Շատ օգտակար ամէն պզտիկի։

Հատուածն վկայութեանց, երես 488, գին 4 դահեկան։

Ներածուբիւն (մասն Ա.) երես 318, գին 10 դահեկան։

Ներածուբիւն (մասն Բ.) երես 200, գին 7 դահեկան։

Բառարան Ս. Դրոց, երես 635, գին 20 դահեկան։

Պատմական ապացոյցք Քրիստոսի ծառուբեան, երես 72, գին 20 փարա։

Քննութիւն Աւետեաց, երես 137, գին 1 դահեկան։

Քրիստոնէութիւն եւ հրամայ զարդիս, երես 75, գին 20 փարա։

Ճանուն Նոտա, երես 206, գին 4 դահեկան։

Պատմութիւն բարեկարգութեան, երես 862, գին 28 դահեկան։

Կը ծախուի Պոյալ-Հասւոյ գրատան մէջ ի Ֆինճանճըլար Սօգուլու։ 173

ՄՈՌԱԿԱՆ ՀՐԱՊՈՒՐԻՉԸ

Շատ անգամ իմանալի մը կամ վաճառատան մը ապրանքներէն աւելի, Նապոլեոնեն են որ յամախորդը իրենց կը քաշեն. անտարբեր անցորդը խանութին ճակատը կամ քովը լրջանակուած գարդարուն գիրերէն հրապուրուած ներս կը մտնէ առարկայ մը կամ նիւթ մը գնելու համար։

Բոլ Զրաք նկարչատուն, որ հաստատուած է Ղալաթիա, Տէմիր խան, 26, ամէնէն աւելի կրնայ գոհացնել այդ կրնոր պէտքը, կը չի է ամէն տեսակ նապլեոններ, ոսկեզօծ և արծաթազօծ, պղնձի, փայտի կամ թիթեղի վրայ չատ գունագեղութեամբ նկարելով գիրեր, զարդագիրներ, քանդակներ և գինանշաններ, հիանալի ճաշակով մը և չատ գիրամատչելի գիներով։ Բոլ Զրաք նկարչատունը կը պատրաստէ նաև ամէնատիպ պատկերներ (գարագալէմ) ամենակատարեալ նմանութեամբ։

Դիմելիք. ամէնէն ժամն է և ամէնէն գեղեցիկը։

ԼԱ ՆԻՒ ԵՈՒՔ

ԿԵՆԱՑ ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿ.

Ամենամին Միջազգային Ընկ. կենաց վրայ ապահովագրութեան

Տնօրէնութիւն Լիւռպա

Բարիզ 1 և 3 Լը Բէյթէ փողոց (Պուլվար ու Կիպուչինի անկիւնը), Ընկերութեան չէնքերն այժմ կը վերաշինուին, որով իր գրասենեակներն առժամապար փոխադրուած են Նոդռ-Տամ ու Վիքտուար փողոց Թ. 42։

1898 Յունուար 1ին ամբողջովին իրականացած երաշխաւորութեան պարտաստ գումարն է Մէկ Միլիարդ Քառասուն Միլիոն Մէկ Միլիոն Ֆր.։ Ապահովագրութիւնն որ կը բանի 4,545,160,943 Ֆր.։ Ընկերութեան հիմնուելէն ի վեր՝ 1845՝ ապահովագրեալներու վճարուած՝ մէկ միլիարդ 320 միլիոն։

1898ին հնչուն դրամով վճարելի չահերն են 14,400,000 Ֆր.։ 1897էն 1,424,000 Ֆր. աւելի։

Լա Նիւ Եորք ունի 300,000է աւելի անդամ, որոնց Ընկերութիւնը կը կապմն, որոց կրպատանի Ընկերութիւնն և որոց կը վերաբերին Ընկերութեան բոլոր չահերը։ Եթէ մասնակից էք, և կամ ապահովագրեալ չէք, խիստ չահեկան է ձեզի համար ճանչնալ Ընկերութեան մասնաւոր կարգագրութիւնները։ Օրինակի համար մանրամասն տեղեկութիւններ ուզեցէք իրեր հաստատեր գործ ապահովագրութեան վրայ որ հարիւրին չորս երաշխաւորեալ ստոյգ ունի. նոյնպէս տարեվճարներու եւ սորուելու ձեւով ապահովագրութեան վրայ, ի դէպ մահու որոշեալ ժամանակամիջոցի մէջ։ Ելի ընդարձակ տեղեկութիւններու համար դիմել առ

Տնօրէնութիւն ի Թուրքիա
Ս. ՈՒ. ՀՈՒՈՒԹ ԵՒ ԸՆԿ.
ԲՆՆԻՉ-ՓԱՏՈՒԻՐԱԿ
Ա. ՉՈՒՀԱՃԵԱՆ
Վօյվօտա փողոց Վիթալիս խան Ղալաթիա

ՄՈՒՍ

ՇՈՒՏԵՆԱԱԱԳԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Հիմնուած ի Ցուրիխ, Գօրագրի և Մինչեւ Ծովակալ Ա Ա Ա